

Afghaanse avond

15 mei 2010

Een democratisch politiek alternatief voor Afghanistan

Geschreven door: Tahmina Akefi,

Het was een avond met een gevarieerd programma die ik met plezier heb bijgewoond en gepresenteerd.

Je zou het een Nederlands- Afghaanse avond kunnen noemen met live muziek, een uitgebreid diner, maar ook toespraken, voordragen van columns en een levendig en scherp debat over de toekomst van Afghanistan, het land waar geen einde lijkt te komen aan de oorlog. *‘Wat moet er gebeuren om een stap dichterbij de oplossing voor Afghanistan te komen?’* was de vraag aan de panelleden.

SP Tweede Kamerlid Farshad Bashir benadrukt tijdens het debat dat

vooral Afghanen in Afghanistan zich moeten inzetten voor hun toekomst. Volgens hem heeft het geen zin om hier een oplossing te gaan bedenken voor een land dat duizenden kilometers van ons vandaan ligt. “Maar de Afghanen daar kunnen niets doen zolang er geen vrede is,” zegt hij. Zonder vrede hebben mensen niet de gelegenheid om zich actief in te zetten voor hun toekomst. “Als er vrede is, kunnen Afghanen gaan werken aan goed onderwijs, economische vooruitgang, gezondheidszorg en infrastructuur.”

De heer Shayesta, een Afghaan die de ontwikkelingen in zijn land op de voet volgt, is van mening dat het afgelopen moet zijn met de buitenlandse bemoeienis. Dan bedoelt hij vooral de invloeden van buurlanden op Afghanistan. Maar hij is het ook eens met het standpunt van Farshad Bashir: “Eerst moet er vrede komen in Afghanistan voordat je een volgende stap kunt zetten naar een betere toekomst.”

De zaal reageerde meteen met de vraag: ‘Hoe bereiken we vrede? Want het is makkelijker gezegd dan gedaan.’

De leden van de panel waren het daar over eens. Het is ook niet makkelijk om vrede te brengen in een land waar al decennia lang oorlog woedt.

Volgens Qader Shafiq, een Nederlands- Afghaanse schrijver en columnist, heeft het Westen, die actief betrokken is in Afghanistan, binnenkort een kans om een eerste stap te zetten naar vrede en democratie. “In september zijn parlementsverkiezingen in Afghanistan. De wereldgemeenschap moet er dan op toezien dat de oorlogsmisdadigers die nu een meerderheid vormen in het Afghaans parlement, er niet terug kunnen komen.” Volgens Shafiq houden zij iedere vorm van vrijheid en vooruitgang tegen. “Zonder een democratisch parlement kun je geen democratie en vrijheid brengen in Afghanistan.” En hij benadrukt dat hoogopgeleide Afghanen, zowel in Afghanistan als in het buitenland, betrokken moeten worden bij de wederopbouw van het land.

Farshad Bashir is van mening dat er gepraat moet worden met verschillende partijen. Ook en juist met de Taliban. “Met de vijanden kun je ook om de tafel zitten in plaats van met te gaan vechten.”

Volgens de heer Shayesta wordt Afghanistan al jaren door buurlanden gebruikt als een slagveld. “De oorlog die in Afghanistan gevoerd wordt, is geen Afghaanse oorlog. De kern van het probleem ligt in Iran, Pakistan en Saudi Arabië. Het is hun oorlog die in Afghanistan wordt gevoerd,” zegt hij. “De wortels van het conflict moeten in die landen worden vernietigd. Dat is een belangrijke stap naar vrede in Afghanistan.”

In de zaal was er ook boosheid. Vooral bij Afghanen die geen recht hebben op een verblijfsvergunning omdat ze verdacht worden van oorlogsmisdaden. “Ik en velen anderen hebben vroeger gevochten tegen

fundamentalisten waar nu de NAVO-troepen, waaronder Nederlandse militairen, tegen strijden,” vertelde een man achter in de zaal. “Deze fundamentalisten zijn in de jaren ‘80 gesteund en van wapens voorzien om tegen de Russen te vechten. Maar wij wisten wat het zou betekenen als zij aan de macht kwamen. Kijk nu naar Afghanistan. De NAVO troepen zijn al jaren bezig en het lukt ze niet om deze extremisten die ze ooit zelf in het leven hebben geroepen, het hoofd te bieden. Als het Westen en ook Nederland het leven van zijn militairen op het spel zet om deze fundamentalisten uit te schakelen, precies wat wij vroeger deden, waarom worden wij dan gezien als oorlogsmisdadigers? Ik weet dat ik geen misdaden heb begaan en wanneer Nederland dat beweert, moeten ze mij voor de rechter dagen.”

Bashir is het ermee eens dat het oneerlijk is om mensen, zonder enige bewijs, te bestempelen als oorlogsmisdadiger, vooral ook omdat de gezinnen van die ‘verdachten’ eronder lijden.

“Er moet een eerlijk onderzoek komen naar het verleden van deze mensen. Dan kan de rechter oordelen of het terecht is dat deze mensen van oorlogsmisdaden worden verdacht.”

“Ik sta klaar om voor de rechter verschijnen,” zei de man die deze kwestie ter sprake bracht. En met zijn woorden sloten we het debat af en maakten het podium vrij voor live muziek van de Afghaanse zanger Ahmadshah Mostamandi.